

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Andrei Harghel și Iurie Diaconu,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Mariana Gherța împotriva sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013 în privința lui

Burca Victor Valentin, născut la 20 iulie 1981, în raionul Căușeni, satul Fîrlădeni, domiciliat în raionul Ialoveni, satul Mileștii Mici, anterior judecat.

*Termenul examinării cauzei:**Instanța de fond de la 20.08.2012 pînă la 14.12.2012;**Instanța de apel de la 08.02.2013 pînă la 28.05.2013;**Instanța de recurs de la 23.10.2013 pînă la 22.01.2014.*

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 decembrie 2012, Burca Victor a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) CP cu aplicarea art. 34 alin.(2) lit. b) CP la 4 ani închisoare în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani.

Conform art.85 CP, prin prisma art. 91 alin. (8) lit. c) CP, la pedeapsa stabilită lui Burca Victor i-a fost adăugată pedeapsa neexecutată de 1 an 6 luni 26 zile, stabilită prin sentința Judecătoriei Căușeni din 19 noiembrie 2007, cu liberarea condiționată înainte de termen prin încheierea Judecătoriei Leova din 04.04.2012 și pedeapsa definitivă fiindu-i stabilită de 5 ani 6 luni 26 zile închisoare în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani.

A fost dispusă încasarea de la Burca Victor în beneficiul părții vătămate Svetlana Cîrbîic prejudiciul material în mărime de 1700 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut, că Burca V. la 28 iunie 2012, aflîndu-se pe teritoriul șantierului de construcție de pe str. Korolenco,5, mun. Chișinău, urmărind scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, conștientizînd ilegalitatea acțiunilor și dorind survenirea urmărilor, sub pretextul efectuării unui apel telefonic a însușit de la Svetlana Cîrbîic telefonul mobil de model „Samsung GT-3010” în valoare de 1700 lei, după ce s-a ascuns de la fața locului cu telefonul părții vătămate, pricinuindu-i un prejudiciu material în proporții considerabile.

3. Inculpatul Burca Victor Sentința a atacat cu apel sentința în care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie achitat din motivul că nu sunt probe suficiente de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013 a fost respins ca nefondat apelul inculpatului Burca Victor, menținând sentința atacată.

Instanța de apel a concluzionat corectă stabilită starea de fapt și de drept, iar pedeapsa a fost numită cu respectarea prevederilor art. 61, 75 CP.

5. Împotriva deciziei instanței de apel avocatul Mariana Gherța a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor cu dispunerea unei noi hotărâri de achitare a lui Burca Victor, motivând că decizia instanței de apel nu-i motivată și se bazează pe presupuneri.

6. Verificând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal atestă că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

7. Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

8. Menținând sentința, instanța de apel a relatat, că vinovăția lui Burca Victor se confirmă prin: declarațiile părții vătămate Svetlana Cîrbîic, declarațiile martorilor I, Mantaluța, V. Donciu, precum și:

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, din care rezultă că S.Cîrbîic l-a recunoscut pe V.Burca ca fiind persoana ce i-a sustras telefonul mobil (f.d. 18);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din care rezultă că martorul I.Măntăluța l-a recunoscut pe V.Burca ca fiind persoana ce i-a sustras telefonul mobil de la S.Cîrbîic (f.d. 22);

- procesul-verbal de confruntare între inculpat și partea vătămată, în cadrul căruia părțile și-au susținut declarațiile (f.d.49-50);

- procesul-verbal de confruntare între inculpat și martorul I.Măntăluța, în cadrul căruia părțile și-au susținut declarațiile (f.d.47-49).

Colegiul penal remarcă, că instanța de apel a dat o apreciere corectă probelor prezentate și cercetate multilateral și obiectiv, care în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin (2) CP - *escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

La soluționarea chestiunii privind pedeapsa, Colegiul penal menționează, că s-a acordat deplină eficiență prevederilor articolului 7, 61, 75, CP, ținându-se cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, datele privind personalitatea inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante.

9. Conform prevederilor art. 424 alin. (2) CPP, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 CPP, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) CPP, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

10. Însă în speță, se reține că recursul declarat de apărător, nu se întemeiază pe nici unul din temeiurile pentru recurs stipulate expres în dispoziția art. 427 alin. (1) CPP, mai mult, recurentul nu reflectă în ce constă problema de drept de importanță generală care persistă în cauză, care este eroarea comisă de instanța de apel ce ar duce

la casarea hotărîrii atacate prin prisma temeiurilor din norma de drept vizată și prevederile art. 430 CPP.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) CPP, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, această instanță a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 CPP, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

11. În conformitate cu prevederile art. 431, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de Procedură Penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului declarat de avocatul Mariana Gherța împotriva sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013 în privința lui **Burca Victor Valentin**, ca vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 februarie 2014, ora 9³⁰.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Andrei Harghel

Iurie Diaconu